

порівнянні з аналогічними показниками економічно розвинених країн, де він становить 8-12%.

Однією з проблем розвитку страхового ринку є неефективне його регулювання. На нашу думку, оптимальне регулювання вітчизняного страхового ринку має включати: визначення критеріїв оптимальності його властивостей для прийняття рішень з регулювання страхування; з'ясування напрямів створення системи оптимального регулювання страхової діяльності, спрямованих на розвиток національного страхового ринку; пошук оптимальної системи регулювання страхових відносин.

Рис. 2. Частка страхування у ВВП України впродовж 2009-2014 рр., %

Дійсно привабливим для страхувальників і страхового бізнесу вітчизняний страховий ринок може стати лише за умови вироблення й послідовної реалізації науково обґрунтованої політики стимулювання кількісного розвитку і якісного вдосконалення його клієнтської бази, тобто політики, здійснюваної в інтересах всіх потенційних вітчизняних страхувальників.

Дембіцька Т. В., ст. гр. ФСГЗМ-11
Фаріон Я. М., к.е.н., доцент

ПРОБЛЕМИ ВІТЧИЗНЯНОГО СТРАХОВОГО РИНКУ

Страхування виступає одним з найважливіших елементів ринкових відносин. Початок страхування належить до далекого минулого в історії людства. У світі відсутній більш економічний, раціональний та доступний механізм захисту інтересів суспільства. Тому цілком справедливим є твердження, що об'єктивними умовами функціонування страхового ринку є

суспільна потреба у страхових послугах та наявність страховика, здатного її задовольнити [1].

Беззаперечним є висновок науковців, що страхування слід розглядати як потужну фінансову систему, яка практично не поступається банківській сфері. Проте доречно зазначити, що Україна робить тільки перші кроки на шляху до інтеграції вітчизняного страхового ринку у світовий.

Подальший розвиток страхового ринку України вимагає вирішення низки актуальних проблем, а саме:

- подолання політичної нестабільності в країні;
- посилення зовнішньоекономічних зв'язків України з іншими країнами у сфері страхування;
- вдосконалення національної страхової інфраструктури;
- підвищення рівня і потенціалу розвитку страхування за межами країни;
- поліпшення показників конкурентоспроможності українських страхових компаній.

Для подолання цих стримуючих факторів практикують поглинання і капіталізацію нерозвинених та малозабезпечених страхових компаній для зменшення кількості ризикових портфелів на ринку страхування. Важливим є також підвищення темпів зростання окремих видів страхування, поліпшення якості послуг, впровадження нових продуктів [2].

Стримують розвиток вітчизняного страхового ринку також внутрішні чинники:

- значна кількість страхових компаній, не забезпечених кваліфікованим персоналом;
- низька якість страхових послуг;
- недостатня капіталізація страхових компаній і низька якість активів;
- суттєве порушення термінів виплат страхового відшкодування, оскільки окремі види обов'язкового страхування чітко не визначені в законодавстві.

Недосконаліми є також відносини між засновниками страхових компаній та страховиками. В переважній більшості засновники є і основними клієнтами компаній. В цьому також відображається низький рівень прозорості страхового ринку.

Наведені внутрішні проблеми зумовлюють недовіру населення до вітчизняних страхових компаній. Як результат, існуюча недовіра спричиняє головну причину небажання фізичних і юридичних осіб страхуватися, особливо в довгостроковому періоді [3].

Вдосконалення потребує також нормативно-правова база. Через недостатній рівень нагляду держави не завжди реально відображається фінансовий стан страхових компаній. В такому випадку потрібно реалізувати комплекс організаційних заходів, які забезпечать розвиток страхового ринку.

Зовнішні проблеми страхового ринку є більш глобальними:

- високий ступінь залежності економіки України від макроекономічної кон'юнктури знижує попит на довгострокові накопичувальні програми, що змушує страхові компанії активізувати продажі коротких ризикових договорів;
- проблема надійного і гарантованого вкладення грошей;
- ситуація в банківському секторі, скорочення обсягів кредитування, високі ставки, в тому числі за іпотечними та автомобільними кредитами.

Через низький рівень капіталізації страховиків страхові компанії не здатні забезпечити відповідальність за великі застраховані ризики, що призводить до перестраховування їхньої частини за кордоном. В цьому відображається проблема витоку грошових коштів з України [4].

Надто важливою проблемою залишається підвищення рівня платоспроможності, попиту та страхової культури юридичних осіб на страхові послуги, зумовлені інвестиційним “голодом” суб'єктів господарювання, недостатнім обсягом оборотних коштів тощо.

Провівши дослідження ринку страхових послуг, ми констатуємо, що він розвивається високими темпами. Тільки протягом останніх років цій сфері приділяється належна увага. Підвищення рівня розвитку страхового ринку має забезпечити зростання суспільної довіри до самого механізму страхування. Для цього потрібно розробити стратегію розвитку страхового ринку, передбачивши такі питання:

- створення ефективного механізму нагляду та контролю за ринком;
- вдосконалення нормативно-правової бази;
- забезпечення розвитку довгострокового страхування життя, яке дає змогу перетворювати заощадження клієнтів в довгострокові інвестиції;
- підняття рівня довіри фізичних та юридичних осіб до страхових компаній;
- забезпечення інтегрування страхового ринку України до світового фінансового простору.

Підсумовуючи результати проведеного дослідження, відмітимо, що на сьогодні страховий ринок України ще не набув притаманного страховим ринкам розвинених країн світу рівня розвитку. Важливим завданням залишається вдосконалення його функціонування та інтеграція у європейський, а також і світовий страховий простір.

Література

1. Вовчак О.Д. Страхова справа: підручник / О.Д. Вовчак. – К.: Знання, 2011. – 391 с.
2. Огляд ринку страхових послуг в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://yasno-group.com/ua/проекти/огляд_ринків/.
3. Городюк А.Б. Основні проблеми страхового ринку України / А.Б. Городюк [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nauka.zinet.info/9/gorodyuk.php>.

4. Островський А.Е. Основні проблеми розвитку страхового ринку в Україні / А.Е. Островський [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/13_NPN_2010/Economics/65999.doc.htm.

Дикунів В. Г., ст. гр. ФСТЗм-11

Спасів Н. Я., к.е.н., доцент

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ДОБРОВІЛЬНОГО МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ НА ОСНОВІ ВИКОРИСТАННЯ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ НІМЕЧЧИНИ

Накопичений багаторічний досвід у галузі медичного страхування свідчить про високу ефективність різних моделей і систем медичного страхування та охорони здоров'я. Медичне страхування сприяє доступності медичних товарів і послуг, забезпечуючи фінансову безпеку у випадку несподіваних або серйозних захворювань, а також поліпшення якості лікування. Однак загальна чисельність населення, охопленого медичним страхуванням (як державним, так і приватним), є не зовсім точним показником доступності страхування, оскільки цей показник залежить від кількості та виду включених послуг і від ступеня розподілу витрат за цими послугами. При цьому проблеми оптимального співвідношення набору медичних послуг та рівня їх фінансування існують навіть у високорозвинених країнах. Вивчення досвіду вирішення таких проблем відіграє важливу роль при формуванні та побудові системи медичного страхування на Україні.

Експертами ВООЗ (S. Hakansson, B. Majnoni, D. Intignano, G.H. Mooney, J.L. Roberts, G.L. Roberts, G.L. Stoddart, K.S. Johansen, H. Zollner) запропонована класифікація, відповідно до якої виділяють три первинних типи системи охорони здоров'я [1]:

- державна, або система Беверіджа;
- система всезагального страхування здоров'я, або система Бісмарка;
- ринкова система (приватна), або ліберальна.

На основі аналізу особливостей функціонування системи медичного страхування в Німеччині можна зробити наступні висновки для України.

1. Система охорони здоров'я та соціального захисту в Німеччині пройшла через ряд еволюційних етапів, на кожному новому етапі витрати системи порівнювались із реальними можливостями і перед впровадженням кожного наступного етапу проводився детальний аналіз ресурсної бази. У той же час, не зважаючи на високий рівень життя в Німеччині, вся система соціального захисту зіткнулася з серйозною проблемою нестачі коштів, і держава стала перед вибором покриття дефіциту лікарняних кас.